

Thuisviering voor zondag 7 juni 2020
Trinitatis
Lutherse Kerk, Zwolle

Zwolle, 7 juni 2020

Lieve mensen,

Volgende week zal er weer een voorzichtige vorm van samen vieren mogelijk zijn. Het zal wat passen en meten en wennen zijn. Er zijn regels waar we ons aan moeten houden, net als in de supermarkt, en het aantal mensen dat de kerk kan herbergen is beperkt. In juni zijn dat 30 personen, vanaf juli kunnen er 50 personen tegelijkertijd in de kerkzaal aanwezig zijn. Lees goed de begeleidende brief die bij de kerkmail zit – opgave voor vieringen is noodzakelijk.

Vorige week begon de video van Pinksteren met het neerleggen van vogels in allerlei kleuren – gemaakt door de kinderen van de kerk. En samengelegd door kinderen. Dat was best nog even puzzelen: hoe komen al die vogels in een formatie terecht. En hoe kunnen ze verder vliegen. Het is toen gelukt. En het zal ons lukken in deze nieuwe formatie vanwege de coronacrisis. Kijk ter inspiratie dat filmpje nog maar eens op www.elkz.nl.

Eerst vieren we vandaag samen Trinitatis. Vandaag. Met een moeilijke en mooie lezing uit Exodus en een hoopvolle lezing uit Mattheus.

Dat de Geest van God ons bijeenbrengt. En ook weer zal doen uitvliegen de wijde wereld in.

Houd moed, heb lief,

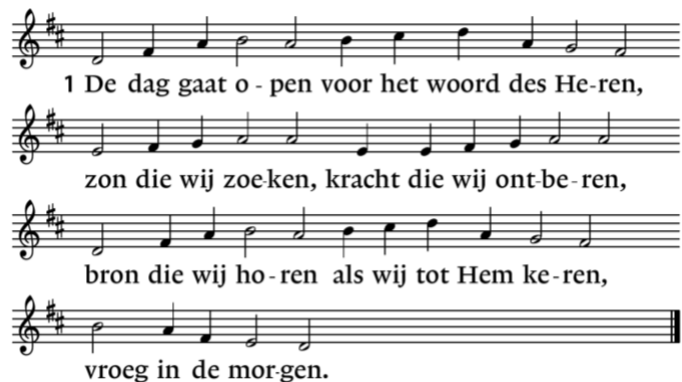
Margo Jonker

Bij de foto op de voorkant, het labyrint voor de Dom van Magdeburg: Een Labyrint is iets anders dan een doolhof. Het heeft een route, met keerpunten. Al is de route niet echt overzichtelijk. Maar er is een begin en er is een midden, er is een weg. Soms denk je in het midden te zijn en leidt de weg je weer naar de rand. Er is een lijn, een levenslijn, al ontbreekt het soms aan overzicht als je loopt.

Openingswoorden bij ontsteken van een kaars

Die de morgen ontbood en het licht hebt geroepen,
zegen ons ook met uw licht.

Lied: 217 'De dag gaat open voor het woord des Heren'

The image shows a musical score for a hymn. It consists of four staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and hymn-like. The lyrics are written below the notes.

1 De dag gaat o - pen voor het woord des He-ren,
zon die wij zoeken, kracht die wij ont-be-ren,
bron die wij ho-ren als wij tot Hem ke-ren,
vroeg in de morgen.

Voor wij bestonden, riep Hij ons bij name,
voor wij ontwaakten en ter wereld kwamen,
zag Hij ons aan en bracht Hij ons tezamen,
God onze Vader.

Door U geschapen om uit U te leven;
hartslag en adem hebt Gij ons gegeven,
land waar wij wonen, licht waarnaar wij streven,
oorsprong en toekomst.

Wilt Gij vandaag en tot het eind der dagen
ons doen en laten zuiveren en dragen,
dan stijgt de vreugde van uw welbehagen
in onze wereld.

Aan U ons loflied: glorie aan de Vader,
dank aan de Zoon die ons bestaan aanvaardde,
zijn Geest geleide ons en onze aarde
naar de voltooiing

Psalmgebed: Psalm 8

HEER, onze Heer, hoe machtig is uw naam
op heel de aarde.

U die aan de hemel uw luister toont,
met de stemmen van kinderen en zuigelingen
bouwt u een macht op tegen uw vijanden
om hun wraak en verzet te breken.

Zie ik de hemel, het werk van uw vingers,
de maan en de sterren door u daar bevestigd
wat is dan de sterveling dat u aan hem denkt,
het mensenkind dat u naar hem omziet?

U hebt hem bijna een god gemaakt,
hem gekroond met glans en glorie,
hem toevertrouwd het werk van uw handen
en alles aan zijn voeten gelegd:

schapen, geiten, al het vee,
en ook de dieren van het veld,
de vogels aan de hemel, de vissen in de zeeën
alles wat trekt over de wegen der zeeën.

HEER, onze Heer, hoe machtig is uw naam op heel de aarde.

Eerste Lezing: Exodus 34:4-9

Tweede lezing: Mattheus 28:16-20

Twee lezingen die krachtig zijn, scherp, verruimend en indrukwekkend. Je kunt een van beide lezingen lezen. En je kunt daarbij denken aan de volgende vragen:

- ✓ *Herken je de wijze waarop God omschreven wordt in Exodus? Wat herken je wel, en wat herken je niet?*
- ✓ *Maak jij je zorgen over hoe komende geslachten zullen leven? Waarover maak je je zorgen? En hoe ga je met die zorgen om?*
- ✓ *Wat is zo waardevol voor jou, dat jij dat graag doorgeeft aan de komende geslachten?*
- ✓ *De leerlingen geloofden en twijfelden (Math. 28,17). Herken jij dat – tegelijkertijd geloof en twijfel? Of is er bij jou meer geloof, of juist meer twijfel? Vertel eens. Overdenk eens.*

Misschien lukt het je om na te denken over wat de lezingen jou op dit moment te zeggen hebben, hoe ze jouw eigen leven raken.

Je kunt ook de overdenking lezen, die uitgeschreven staat aan het einde van deze viering.

Lied 304 'Zing van de Vader'

1 Zing van de Va-der die in den be-gin-ne
de mensen schiep, de die-ren en de din-gen:
he-mel en aar-de wil zijn naam be - zing-en:
houd Hem in e - re!

Zing van de Zoon, het licht voor onze ogen,
bron van geluk voor wie Hem wil geloven:
luister naar Hem het woord van also hoge:
houd Hem in ere!

Zing van de Geest, de adem van het leven,
duurzame kracht die mensen wordt gegeven.
Waar wij ook gaan, wij hebben niets te vrezen:
houd Hem in ere!

Gebed, toegeschreven aan Aurelius Augustinus – afgesloten met 'Onze Vader'

Fluister het mij in, Heilige Geest:
Ik zal het goede denken.

Spoor me aan, heilige Geest:
Ik zal het goede doen.

Verlok me, heilige Geest:

Ik zal het goede zoeken.

Geef me kracht, heilige Geest:

Ik zal het goede vasthouden.

Bescherm me heilige Geest:

Ik zal het goede nooit verliezen.

Zegenbede

Zegen ons en behoed ons

Doe lichten over ons Uw aangezicht

En wees ons genadig.

Zegen ons en behoed ons,

Doe lichten over ons uw aangezicht,

En geef ons vrede. Amen

Bijlage: Overdenking

Het is altijd een plezier om terug te denken aan de reis die vorig jaar vanuit de kerk gemaakt is naar plekken die met Maarten Luther te maken hebben. De inspiratie uit het samen op pad zijn, het kennismaken met reformatiegeschiedenis ter plekke, en samen het geheel beleven gaan met mij mee als een waardevolle herinnering.

Op die reis belandden we twee keer bij een labyrint. De ene keer in Eisleben, in een tuin. De andere keer voor de dom van Magdeburg.

Ook in de Kathedraal van Chartres, in het huis van God, is een labyrint neergelegd. Ieder mens die er binnenkomt en zoekt naar God loopt over het labyrint. Hoewel je zou kunnen denken dat de harmonie van het leven in vroegere dagen groter was dan nu, dan nog zal het zo zijn geweest dat mensen in de kerk kwamen omdat zij méér zochten dan zij op hun eigen levenslijnen konden vinden. Of dat zij hun eigen levenslijnen wilden verbinden met iemand die verder reikte dan de menselijke lijnen, of iemand die sterker was in zijn gang - God, die meer omvat dan wij mensen kunnen bevatten.

In de Kathedraal van Chartres kun je het labyrint lopen. Niet eenvoudig. Wel begaanbaar. Daarmee wordt iets weergegeven wat mensen kunnen vinden in de kerk, in het geloof. Of bij God: rust, harmonie, vertrouwen, oorsprong en bestemming, doel en zin. Liefde. Vrede.

Met het verstrijken van de tijden is het labyrint in onbruik geraakt. Maar daarmee is het verlangen naar vertrouwen, balans, doel en zin niet minder geworden. Ook al lijken lange lijnen in mensenlevens aan het verdwijnen te zijn. Of misschien is het

anders, namelijk dat mensenlevens uit meerdere lijnen, meerdere werelden naast elkaar bestaan. De wereld van werk is anders dan de wereld van de sport. En die is weer anders dan de wereld van de kinderen, van vrienden, van familie. De kerk kan nog weer een aparte wereld zijn. En behalve al die leefwerelden, die los van elkaar geleefd kunnen worden, is het niet ondenkbaar meer dat lijnen ingewisseld worden voor anderen.

Mozes heeft ook weet van die verschillende levenslijnen. Hijzelf heeft de verhalen overdragen gekregen van lang geleden – hoe God een weg ging met Abraham, Izaäk en Jacob, lange levenslijnen die elkaar opvolgden. Overigens niet zonder bochten, en niet zonder teruggang. Maar wel lijnen met perspectief – God die meeging. Het leven van Mozes zelf was ook niet rechtstreeks tot het moment waarop hij op de Sinaï staat, zo goed als naast God.

Mozes staat daar, omdat hij wil dat levenslijnen verder gaan – met de goede God. God laat zich daar horen als iemand die het leven kent. Niet op een en dezelfde wijze. Op velerlei manieren: liefdevol, genadig, geduldig, trouw, waarachtig. En dat wordt uitgezet in lange levenslijnen: die duizenden geslachten zijn liefde bewijst. Die lijn is niet de enige. Want God weet ook van de donkere lijnen in het menselijk bestaan: de schuld, de misdaad. En hij ziet de gevolgen van wat mensen elkaar aan doen, dat dingen soms doorgaan, gewild of ongewild, tot in het derde en vierde geslacht. En gevolgen daarvan zien wij vandaag de dag als racisme oplaait en ongelijkheid aan de orde komt. Niet alleen in Amerika. Ook in Nederland.

Die schuld behoort tot de moeilijke dingen in het leven. Het is al heel wat als iemand zijn of haar leven kan beschouwen en kan zien dat er iets mis gaat. Waar denk ik dan aan? Ach, kijk naar het gewone dagelijkse leven. Dat het je allemaal teveel is, en dat je dat teveel afreageert op wie je lief zijn, je partner, je kinderen. Boosheid uitschreeuwen. Bij verdriet de schuld geven aan wie dichtbij je staan. Dat zijn gewone menselijke dingen. Maar ze kunnen groot worden. Zo groot, dat ze generaties gaan bepalen. Dat generaties lang mensen zich moeten verhouden tot pijn en verdriet. En dat ze steeds weer met pijn en moeite moeten leren om te gaan met de gevoelens verdriet en blijdschap, van angst en boosheid.

Altijd is het leven trouwens zo geweest, dat lijnen in mensenlevens opgebroken kunnen worden. Iemand had nog zoveel plannen, maar ziekte doet inbreuk. Een kind had de toekomst voor zich, maar de dood verbreekt haar leven. Twee mensen kozen voor elkaar, maar ze kunnen samen de lijnen naar de toekomst niet volhouden. Breekbaar is een mensenleven. En in niets dan een ogenblik kan een lijn die hoopvol gegrond was in vertrouwen en balans pijnlijk opbreken of hardhandig stoppen. En dan is het een levenskunst, of een geloofskunst, om lijnen te vinden waar je in balans en vertrouwen verder kunt gaan. Waar je kunt reiken naar doel en zin. En toekomst.

Jezus zegt: 'Ga dus op weg'. Jullie levenslijnen - ze zijn niet bedoeld om te stoppen of alleen te blijven. Verbind je met meer levenslijnen. Een verband dat wordt gevormd vanwege de doop – verbonden in naam van Vader, Zoon en heilige Geest.

Het is niet dat Jezus geen weet heeft van dat wat levenslijnen zo donker kan kleuren. Of zo verbrokken doet zijn, gebroken. Bij Jezus bréékt zijn eigen leven om lijnen naar God toe te waarborgen voor mensen. Het is alsof God daarmee aan mensen wil zeggen, dat hoezeer een leven ook gebutst en gebeukt of getergd is – hij weet er van. En hoezeer een leven zich ook afwendt van dat waar God voor staat – God houdt mogelijkheden voor toekomst open.

Jezus zegt 'Ga dus op weg'. In het laatste verhaal van Jezus' leven zendt hij mensen op weg - Jezus, in wiens leven alles van leven en dood, van geloof en overgave aan de orde komt.

Juist dat geheel, dat kennen van dood en leven, van donker en licht, dat doorleven van diepte en hoogte – dat alles maakt dat Jezus roept. Hij roept ons verder op onze levensweg, om mensen van de weg te worden, om het leven te durven leven. En om te kunnen zien dat er verbanden zijn tussen mensen van hier en mensen van daar, tussen volkeren en mensen, tussen oorsprong en doel, tussen schepping en herschepping, tussen tijd en eeuwigheid, tussen leven en sterven. Tussen God en mens.

Want er zal geen dag zijn, of er zal klinken 'Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.'

En daar komt het geheim boven, dat we vieren, iedere keer dat we staan in het licht van de Eeuwige: dat God Vader, Zoon en Heilige Geest is. Drie gestalten van God. Om als het leven te koud is en te hard te weten dat God daar is, als troost en liefde, en vergeving en ommekeer. Om als het leven is als water te weten, dat God er om te dragen en te redden, om te zijn als levend water. En als het leven is als storm en wind, om te weten dat er mogelijkheden zijn om op adem te komen. God is niet op een manier aanwezig op onze levensweg – er zijn meerdere manieren, die verschillend zijn als ijs en water en lucht.

Leven in geloof is, dat je weet hebt van die lijnen die God legt van begin naar einde, van Oorsprong naar doel, van schepping naar herschepping. En dat je als mens steeds je eigen lijnen daarmee wilt verbinden. En als onze lijnen dan gebroken zijn, om wat voor reden dan ook, dan verbinden ze zich in Christus' naam met wat was en wat is en wat komt. En worden we geroepen tot een weg die leidt naar de voltooiing van de wereld.

'Ik ben met jullie', zegt hij. Laatste woorden van hem, die voor ons telkens weer als eerste woorden zullen zijn. Eerste woorden die ons leven verbinden, verweven, met God die is voor ons: Vader, Zoon en Heilige Geest.